

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuuentvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

VVernerus puer mart. 19. Aprilis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

MARTYRIUM S. PVERI VVERNERI A
Iudæis necati. 19. Aprilis. Surius

Tom. 7.

Castitas.

VErnerus puer, è pago VVammen-
rat, qui à Baccaraco vnus diei iti-
nere abest, rustica stirpe ortus, Christianæ re-
ligionis & simplicitatis fuit amantissimus, vir-
gineaq; puritate ornatus: qui opere rustico vi-
ctum sibi tenuem cõparabat, ex quo benignè
admodum egenis aliquid impartiebatur. Erat
ei mater pietati dedita, suiq; profectus amans,
sed vitricus supra quam dici queat morosus,
cuius ille calumnias persecutionesq; pertæsus
fugæ consilium cœpit: Cumq; huc & illuc er-
rabūdus incederet, & fame ac siti afflictus nul-
lum omnino miseræ suæ perfugium inueni-
ret, fortè in pastores incidit, qui humanitate
ducti panem ei dederunt: quibus ille rursus
siti non mediocriter laborantibus, defixo in
terrâ baculo, precibus suis fertur largissimum
in Christi nomine fontem elicuisse. Veniens
inde Treuericam Vesaliam sæpè à perfidis Iu-
dæis callidè ad labores accersitur. Ille vero
promptum se puerili simplicitate exhibens,
iussus est ab illis humum in profundum quen-
dam terræ locum deportare. Adueniente in-
terim Paschali solennitate sæpius ab hospita
sua admonitus est, vt sibi ab impijs Iudæis ca-
ueret, ne ab ijs laniaretur. Sed puer qui suo in-
genio aliorum mores vitamq; metiebatur, ne-
glecta hospite admonitione, vni Deo se totum

com-

committebat : ac mulieri sæpius idem inculcanti respondebat: Ego me totum, meaq; omnia Deo committo, cui cura est de nobis. Dein vero Dominicæ cœnæ adueniente die, puer Christo deuotus, peccata sua confessione coram sacerdote expiauit: & se sacra synaxi refecit: lætusq; & ab omni insidiarum suspitione alienus, ad opus à Iudæis inuitatus accessit. Postero vero die, qui acerbissimæ passionis Christi memoriæ sacer est, conceptum animi furorem summa crudelitate in puerum innocentem effuderunt. Primò enim apprehensum, omni clamandi facultate priuârunt, impresso in os eius globo plumbeo, inde suspensum ad columnam ligneam, erectis fursum pedibus miseris modis diuexârunt, & primo flagellis crudeliter cedunt, tum cultro quodam totius corporis venas, barbara immanitate incidunt, & forficibus ex omnibus corporis partibus sanguinem exprimunt, atq; ita corpus scatens innumeris vulneribus triduo suspensum reliquerunt. Habebant autem Iudæi illi famulam Christianæ religionis sacris initiatam, quæ clam visa nefaria eorum in puerum crudelitate, maximo animi dolore impulsâ, iudicem Vesaliensem adiit, eumq; in locum ubi pius puer tam immaniter tractabatur introduxit. Ad cuius inopinatum aduentum obstupescentes Iudæi, statim muneribus benè magnis illum aggressi sunt, feceruntq; vt officij sui oblitus ab æquitate & iustitia per sum-

num scelus se abduci pateretur. Puer autem viso iudice exultabundus, ut potuit, sui liberationem postulabat: sed iniustus iudex victus amore pecuniæ, pueri preces neglexit. Tū puer: Si tu mihi, inquit, opitulari nō vis, opē mihi ferat benignus Deus & sanctissima mater eius. Iudice igitur muneribus corrupto, puer à Iudæis interfectus est, eiusq; cadaver in cryptā quandā prope Baccaracū coniectum, præclaro ibidem lumine noctu conspecto vigilantibus innotuit, & rei compertę admirationem, odor gratissimus è cadavere exhalans, & multa ad tumulum huius martyris facta miracula cumularunt.

DE S. ANSELMO CANTVARIENSI

Archiepiscopo. 21. Apr. Sur. Tom. 2.

Pietas.

Morum integritas.

De vita sua deliberat.

S Anselmus & natalibus & virtute verè nobilis, cum immortalem gloriā cupidius à teneris vnguiculis meditaretur, maternis adhortationib⁹ pias aures lubens cōmodabat, & morū probitate alios in sui amorem rapiebat. Traditus dein literis mirū quātum p̄ficiēbat. Necdū ætatis annum 5. & 10. attigerat, & iā quo pacto diuinis sese obsequijs dederet, quodue genus vitæ deligeret matura cōsultatione pertractabat, vnde in eū sensum venit, nihil vita monachorū esse præstantius: Huius igitur cōuersationis amore ductus, ad Abbatem quandā peruenit, & sacro eius cōtubernio petijt sociari. Qui illum semel iterumq; rogitantem, Deo sic disponente, remorans cunctabatur.

Capit